

**PARLEMENTAIRE ASSEMBLEE
VAN DE
RAAD VAN EUROPA**

—

BELGISCHE DELEGATIE

—

**Verslag van het tweede gedeelte van de Gewone zitting van
de Parlementaire Assemblee van de Raad van Europa
Straatsburg, 22-26 april 2013**

Op de dagorde van de zitting stonden volgende verslagen:

- Post-opvolgingsdialoog met Turkije (Resolutie 1925)
- Strijd tegen “kindersekstoerisme” (Resolutie 1926)
- Parlementen verenigd in de strijd tegen seksueel geweld ten opzichte van kinderen: overzicht in de helft van de *One in five*-Campagne (Aanbeveling 2013)
- Stop discriminatie van Roma-kinderen (Resolutie 1927)
- Het beschermen van de mensenrechten met betrekking tot godsdienst en geloof en van godsdienstgemeenschappen tegen geweld (Resolutie 1928)
- Cultuur en onderwijs door nationale parlementen: een Europees beleid ter zake (Resolutie 1929)
- Onderwijs voor jonge Europeanen: een dringende uitdaging (Resolutie 1930 en aanbeveling 2014)
- De toegang van jongeren tot hun fundamentele rechten (Aanbeveling 2015)
- Frontex: verantwoordelijkheid op het vlak van mensenrechten (Resolutie 2016)
- Het beheren van de uitdagingen inzake migratie en asiel buiten de oostgrenzen van de Europese Unie (Resolutie 1933)
- Ontwerpprotocol nr. 15 ter amendering van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (Advies 283)
- Nanotechnologie: het afwegen van de voordelen en risico's voor de volksgezondheid en het milieu (Aanbeveling 2017)
- Ethiek in de wetenschap en technologie (Resolutie 1934)

* * * * *

Belgische delegatie bij de Assemblee:

Vertegenwoordigers

De h. Daniel Bacquelaine (MR)
De h. Armand De Decker (MR)
De h. Roel Deseyn (CD&V)
Mevr. Daphné Dumery (N-VA)
De h. Philippe Mahoux (PS)
De h. Patrick Moriau (PS), Voorzitter
De h. Danny Pieters (N-VA)

Plaatsvervangers

De h. Ph. Blanchart (PS)
Mevr. Cindy Franssen (CD&V)
Mevr. Fatiha Saïdi (PS)
De h. Ludo Sannen (sp.a)
De h. Dirk Van der Maelen (sp.a)
Mevr. Kristien Van Vaerenbergh (N-VA)
Mevr. Sabine Vermeulen (N-VA)

Tijdens de zitting hebben volgende personen de Assemblée toegesproken:

- De h. Joachim Gauck, President van Duitsland
- De h. Saboya Sunyé, minister van Buitenlandse Zaken van Andorra, Voorzitter van het Ministercomité
- De h. Bidzina Ivanishvili, Eerste minister van Georgië
- De h. Didier Burkhalter, Hoofd van het Federaal Departement van Buitenlandse Zaken van Zwitserland
- De h. Viktor Ponta, Eerste minister van Roemenië
- De h. Antoni Martí, Hoofd van de Regering van Andorra
- De h. Nils Muiznieks, Mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa

* * * * *

Post-opvolgingsdialoog met Turkije (Resolutie 1925)

De Assemblée stelt vast dat Turkije vele hervormingen heeft doorgevoerd sinds 2004 - jaar waarin de “opvolgingsprocedure” werd afgesloten - maar drukt erop dat zij slechts een gedeeltelijk antwoord bieden op de problemen die er nog steeds zijn en die maatregelen vereisen. De Assemblée erkent dat Turkije tijdens een ingewikkelde politieke overgangsperiode een ruim hervormingsproces opgestart heeft op het vlak van de rechterlijke macht en het leger, de Koerdische kwestie en de regionale instabiliteit, vooral in buurland Syrië. Zij is ook tevreden met de opmerkelijke economische resultaten die Turkije optekende in een context van wereldcrisis, waardoor het een regionale grootmacht geworden is, en ook een “referentieland” voor de moslimlanden ten zuiden van de Middellandse Zee ten gevolge van de omwentelingen van de “Arabische Lente”. De Assemblée is tevreden met de vooruitgang die Turkije op vele vlakken geboekt heeft, meer bepaald om haar wetgeving in overeenstemming te brengen met het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en om het vredesproces te bevorderen.

Zij wijst evenwel op de maatregelen die Turkije nog moet nemen om haar hervormingsprogramma's tot een goed einde te brengen, zoals de voortzetting van de herziening van de Grondwet en van het Strafwetboek en de verwezenlijking van vooruitgang op het vlak van de vrijheid van meningsuiting.

De Assemblée beslist dan ook om de toekomstige veranderingen nauwlettend op te volgen, waarbij zij opnieuw de volledige steun van de Raad van Europa aan Turkije bevestigt om het land te helpen zijn democratische hervormingen tot een goed einde te brengen.

* * * * *

Strijd tegen “kindersekstoerisme” (Resolutie 1926)

De seksuele uitbuiting van kinderen in de toeristische sector en de reisindustrie, of nog het “kindersekstoerisme”, raakt wereldwijd tienduizenden kinderen in hun fundamentele rechten en waardigheid. Europa is aan beide kanten betrokken partij: als land van herkomst en als land van bestemming voor sekstoeristen.

De Assemblée roept de Lidstaten van de Raad van Europa op tot bescherming van kinderen tegen alle mogelijke vormen van seksuele uitbuiting, zowel binnen als buiten hun grenzen.

Daarom vraagt de Assemblee dat er krachtdadige juridische en politieke maatregelen komen om op efficiënte wijze de strijd te kunnen aangaan tegen het “kindersekstoerisme”. Die maatregelen moeten betrekking hebben op preventie, vervolging van de daders, bescherming van de slachtoffers en uitwerking van een beleid aangepast aan internationale samenwerking.

De Assemblee nodigt de Lidstaten uit om zich te richten naar de regionale en internationale normen op het vlak van de bescherming van kinderen tegen seksuele uitbuiting, zoals met name het Verdrag van Lanzarote, en om ervoor te zorgen dat hun nationale wetgeving in beantwoordt aan die normen.

De Assemblee vraagt aan de Europese regeringen om mechanismen uit te werken die moeten verhinderen dat risicovolle seksuele delinquenten naar het buitenland kunnen reizen. Zij vraagt hen ook de internationale samenwerking voor de vervolging van sekstoeristen te verhogen en databases aan te leggen met het oog op informatie-uitwisseling. Verder moeten er meer inspanningen komen op het vlak van sensibilisering en moet het duurzaam en ethisch verantwoord toerisme worden aangemoedigd.

* * * * *

Parlementen verenigd in de strijd tegen seksueel geweld ten opzichte van kinderen: overzicht in de helft van de *One in Five*-Campagne (Aanbeveling 2013)

Sinds enkele decennia zet de Assemblee zich actief in om op doeltreffende wijze alle vormen van geweld tegen kinderen te bestrijden, waaronder ook seksueel geweld. Zij is dan ook tevreden dat het Verdrag van de Raad van Europa inzake de bescherming van kinderen tegen seksuele uitbuiting en seksueel misbruik (“Verdrag van Lanzarote”) in 2007 voor ondertekening werd opengesteld en dat de Raad van Europa besliste de *One in Five*-campagne op te starten. Bedoeling van die campagne, waarvan het startschot werd gegeven in Rome in 2010, is de bevordering van dat belangrijke verdrag en de sensibilisering van de openbare opinie om ter zake actie te ondernemen.

De *One in Five*-Campagne groepeerde verschillende organen van de Raad van Europa en wordt gevoerd op intergouvernementeel, parlementair, regionaal en lokaal niveau. In de helft van de campagne is het grootste succes ongetwijfeld het merkbaar toegenomen aantal ratificaties van het Verdrag van Lanzarote, dat nu opgelopen is tot 26, met andere woorden meer dan de helft van de Lidstaten van de Raad van Europa.

De Assemblee meent dat de Raad van Europa terecht trots kan zijn op de resultaten die zij tijdens de eerste twee jaren van de campagne bereikte. Zij vindt evenwel dat er nog ruimte is om de draagkracht en doeltreffendheid van de campagne te verhogen om het einddoel ervan te bereiken, namelijk de toetreding van alle Lidstaten tot het Verdrag van Lanzarote en de toepassing van alle verdragsbepalingen om een nultolerantie inzake seksueel geweld tegen kinderen te bereiken.

* * * * *

Stop discriminatie van Roma-kinderen (Resolutie 1927)

De Assemblee vertrekt van de vaststelling dat discriminatie tegen Roma in Europa wijd verspreid is en dat alle leden van die gemeenschap er reeds op zeer jonge leeftijd mee te maken krijgen.

De discriminatie neemt verschillende vormen aan, zoals het ontbreken van geschikte prenatale- en kinderverzorging, slechte huisvestingsvoorwaarden, ongelijke toegang tot onderwijs en een verhoogd risico om het slachtoffer te worden van geweld en mensenhandel.

Men schat dat ongeveer de helft van de Roma-bevolking in Europa - die 5 à 6 miljoen bedraagt - minder dan 18 jaar oud is. Dat cijfer wijst erop dat de vicieuze cirkel van de discriminatie zo vroeg mogelijk doorbroken moet worden: Roma-kinderen hebben recht op gelijke kansen met het oog op hun volledige integratie in de samenleving, een essentiële voorwaarde voor hun toekomstige inburgering als volwassene.

De Assemblee spoort de Lidstaten aan om concrete maatregelen uit te werken om de discriminatie tegen Roma-kinderen een halt toe te roepen. Daarom is het van essentieel belang de materiële levensvoorwaarden van de Roma-gezinnen te verbeteren en een beleid en positieve actiemaatregelen aan te nemen gericht op een discriminatieloze toegang tot gezondheids- en onderwijsdiensten. Verder moeten er inspanningen geleverd worden voor de bevordering van de kennis en de eerbiediging van de identiteit, de cultuur en de taal van de Roma, meer bepaald in het politiek discours. De Assemblee drukt er evenwel op dat die maatregelen, om doeltreffend te zijn, moeten worden toegepast met de medewerking van de Roma-gemeenschappen zelf.

* * * * *

Het beschermen van de mensenrechten met betrekking tot godsdienst en geloof en van godsdienstgemeenschappen tegen geweld (Resolutie 1928)

De Assemblee is verontrust door de toename van het fysiek en psychologisch geweld tegen godsdienstgemeenschappen over heel de wereld.

De Assemblee roept de Lidstaten van de Raad van Europa dan ook op om rekening te houden met de situatie van de religieuze gemeenschappen in hun bilaterale politieke dialoog, en om in hun buitenlandse betrekkingen een beleid te bevorderen dat rekening houdt met de kwestie van de volledige eerbiediging van de fundamentele rechten van de religieuze minderheden. Verder stelt zij dat de Lidstaten erop moeten toezien dat overeenkomsten die met derde landen worden afgesloten een bepaling bevatten inzake democratie, met inbegrip van de godsdienstvrijheid. Zij vraagt hen het geloof en de religieuze tradities van individuen en gemeenschappen in de samenleving te eerbiedigen, waarbij een goed evenwicht met de rechten van de anderen wordt gewaarborgd.

De Assemblee vraagt de religieuze leiders van Europa om de gewelddaden tegen godsdienstgemeenschappen te veroordelen, en om het beginsel van de gelijke behandeling van alle mensen, ongeacht hun godsdienst te aanvaarden.

Zij vraagt ook dat landen die het schouwtoneel zijn van godsdienst- en geloofgerelateerd geweld tegen gemeenschappen en individuen, om het beroep op geweld en alle vormen van religieuze discriminatie en intolerantie met klem te veroordelen.

Bovendien onderstreept de Assemblee dat in een democratische samenleving de meningsvrijheid niet beperkt mag worden om tegemoet te komen aan de gevoeligheid van een welbepaalde groep.

* * * * *

Cultuur en onderwijs door nationale parlementen: een Europees beleid ter zake (Resolutie 1929)

De nationale parlementen hebben een belangrijke rol en verantwoordelijkheid om het beleid op het vlak van onderwijs en cultuur te bevorderen. Dat beleid moet niet alleen de ontwikkeling aanwakken van bekwaamheden die gericht zijn op tewerkstelling, maar moet ook ethische en politieke waarden bevorderen die gelinkt zijn aan de belangrijkste doelstellingen van de Raad van Europa.

Er werd reeds veel vooruitgang geboekt door het uitwerken van wetgevende kaders om de strijd aan te gaan tegen uitsluiting en discriminatie bij de toegang tot cultuur en onderwijs. Nu blijft de belangrijkste uitdaging de daadwerkelijke toepassing van de relevante wetgeving ter zake.

De Assemblee meent dat de nationale parlementen meer werk moeten maken van de bevordering van de interculturele dialoog en van culturele en educatieve uitwisselingen over de grenzen heen, door de wegwerking van administratieve hinderpalen.

Zij vraagt dan ook aan de nationale parlementen om een cultureel beleid uit te stippelen dat op doeltreffende wijze de gemeenschappelijke fundamentele waarden verdedigt, met name de mensenrechten, de democratie en de rechtsstaat. Dat beleid moet de gelijke toegang tot onderwijs voor iedereen verzekeren, de deelname aan het culturele leven verhogen en creativiteit en vernieuwing bevorderen.

De Assemblee meent dat de parlementen meer gebruik moeten maken van de instrumenten en actiemiddelen van de Raad van Europa, waarbij zij ook concrete maatregelen moeten nemen ter versterking van de interculturele dialoog en de interparlementaire samenwerking inzake cultuur en onderwijs op regionaal en Europees niveau, onder meer door samenwerking met het Europees Parlement en de Assemblee zelf.

* * * * *

Onderwijs voor jonge Europeanen: een dringende uitdaging (Resolutie 1930 en aanbeveling 2014)

De Assemblee herinnert eraan dat onderwijs van essentieel belang is voor het zelfstandig maken van de jongeren en voor hun persoonlijke ontplooiing. Zij meent dat onderwijs gericht moet zijn op tewerkstelling, maar ook op de bevordering van talent en creativiteit en op de bekwaamheid om deel te nemen aan de duurzame ontwikkeling van de samenleving.

De Assemblee roept de Lidstaten op tot een meer globale aanpak op het vlak van onderwijs en om er ook de nodige middelen voor uit te trekken. Zij nodigt hen uit om een gepast politiek kader uit te werken en om maatregelen te nemen om nieuwe opleidingsmogelijkheden uit te werken, waarbij integratie bevordert wordt en een grotere deelname van het aantal jongeren wordt verkregen voor hun eigen opleiding en persoonlijke ontwikkeling.

De Assemblee meent dat er specifieke maatregelen op Europees niveau nodig zijn, meer in het bijzonder om de toegang van kansarme jongeren tot onderwijs te verhogen. Zij nodigt verder de Lidstaten uit tot het nemen van maatregelen om het traditionele kader van formeel onderwijs te versterken en om de erkenning en ontwikkeling van nieuwe opleidingskaders te verbeteren, waarbij rekening wordt gehouden de voorstellen van het “Straatsburgproces” over de erkenning en waardering van formele en niet-formele opleiding.

* * * * *

De toegang van jongeren tot hun fundamentele rechten (Aanbeveling 2015)

De Assemblee is ervan overtuigd dat de vrije toegang van jongeren tot hun fundamentele rechten een essentieel element is om een cultuur van mensenrechten, democratie en rechtsstaat uit te bouwen, en zij betreurt het dat het jongerenbeleid van de Lidstaten van de Raad van Europa die rechten niet voldoende beschermen.

De Assemblee doet daarom opnieuw een oproep voor de uitwerking van een dwingend juridisch kader op Europees niveau om de toegang van jongeren tot hun basisrechten te verzekeren.

Ondanks het feit dat vele internationale mechanismen op het vlak van mensenrechten ook van toepassing zijn op jongeren, is de Assemblee de mening toegedaan dat er vandaag de dag nood is aan een juridisch instrument dat specifiek toegespitst is op hun sociale, economische en politieke rechten om hen een zo ruim mogelijke bescherming te bieden. Zij is dan ook voorstander van een kaderverdrag op Europees niveau om de toegang van jongeren tot hun basisrechten te bevorderen.

De Assemblee doet ook een oproep om de intergenerationele dialoog te verstevigen en om meer rekening te houden met de voorstellen die door de jongeren zelf worden uitgewerkt.

Zij meent dat een politiek engagement en de nodige budgettaire middelen noodzakelijk zijn voor een verhoogde deelname van de vertegenwoordigers van de jongeren bij de uitstippeling van het beleid en de beslissingsneming op nationaal, maar ook op internationaal niveau.

* * * * *

Frontex: verantwoordelijkheid op het vlak van mensenrechten (Resolutie 2016)

Het Europese Agentschap Frontex, dat in oktober 2004 opgericht werd, heeft als opdracht de coördinatie van de acties van de Lidstaten op het vlak van beheer en controle van de buitengrenzen van de Europese Unie. Hoewel het hoofdzakelijk om veiligheidskwesties gaat, heeft het Agentschap ook de mogelijkheid om bij te dragen tot de bevordering en de versterking van de mensenrechten.

De Assemblee onderstreept dat het Agentschap oorspronkelijk slecht voorbereid was om een antwoord te bieden op de vele implicaties die haar acties hadden op het vlak van mensenrechten. Zij duidt meer bepaald op een gebrek aan duidelijkheid inzake de rol en de taken van Frontex in het kader van de operaties die gezamenlijk met de EU-Lidstaten ondernomen worden, en verder ook op een gebrek aan transparantie inzake haar activiteiten.

De Assemblee is tevreden met de maatregelen die Frontex recent nam om zich beter te kunnen kwijten van haar verplichtingen op het vlak van mensenrechten, zoals het uitwerken van een gedragscode en het scheppen van een post van verantwoordelijke voor de fundamentele rechten en van een raadgevend forum. Zij vreest evenwel dat die maatregelen ontoereikend zullen zijn.

In haar resolutie somt de Assemblee een aantal gedetailleerde regels op die Frontex moet naleven, meer bepaald bij de onderschepping van irreguliere migranten, asielzoekers en vluchtelingen aan de grenzen of op zee, alsook bij terugkeerooperaties. Zo roept zij het Agentschap op tot meer transparantie bij haar terreinoperaties. Verder vraagt zij om opleidingen inzake mensenrechten te voorzien voor het personeel en om er beter op toe te zien dat de mensenrechten geëerbiedigd worden in het kader van haar activiteiten.

Zij meent ook dat er bijkomende maatregelen nodig zijn om het democratisch toezicht door het Europees Parlement te verbeteren.

In haar tussenkomst wees *volksvertegenwoordigster Daphné Dumery* erop dat het belangrijk is dat nationale parlementsleden een debat kunnen houden over de werking en de structuur van Frontex vanuit het oogpunt van de mensenrechten. De voorbegroting van Frontex bedroeg in 2012 ongeveer 85 miljoen euro. In 2011 werd twee derde van het budget van de gemeenschappelijke operaties besteed aan maritieme operaties. Elk jaar proberen duizenden migranten en asielzoekers via de zee de Europese Unie te bereiken, in de meest erbarmelijke omstandigheden. Het risico op ernstige mensenrechtenschendingen is uiteraard het grootst bij operaties op zee. Een belangrijk probleem is de noodzaak om ervoor te zorgen dat bij onderscheppingen op zee de vluchtelingen aanspraak kunnen maken op internationale bescherming, overeenkomstig het principe van niet-uitwijzing. Een groot aantal NGO's wezen op het ontbreken van transparantie inzake de aard van de operaties en hun impact op het vlak van mensenrechten, hetgeen dan weer leidt tot een democratisch deficit. Zij wees erop dat de bescherming van de mensenrechten niet het slachtoffer mag worden van de besparingsmaatregelen die over heel Europa genomen werden in deze periode van economische crisis, die alle landen raakt, van noord tot zuid. Zoals de Duitse President maandag zei voor de Assemblee: "Ondanks de toenemende druk in Europa om steeds meer te besparen, mag er niet bespaard worden op het vlak van mensenrechten". Er moet dus op gelet worden dat de middelen van Frontex goed gebruikt en aangewend worden en dat de in het verslag geformuleerd aanbevelingen worden toegepast.

* * * * *

Het beheren van de uitdagingen inzake migratie en asiel buiten de oostgrenzen van de Europese Unie (Resolutie 1933)

De landen buiten de oostgrenzen van de Europese Unie staan onder toenemende druk door de aankomst van vluchtelingen, asielzoekers en irreguliere migranten die maar één doel voor ogen hebben: de Europese Unie binnen te geraken. Vooral Turkije is hieraan blootgesteld, maar ook landen in Oost-Europa, zoals de Balkanlanden, Oekraïne en Rusland, krijgen meer en meer te maken met migratiestromen.

De Assemblee stelt evenwel vast dat die landen niet voldoende voorbereid zijn om een afschermingsrol te spelen tegen irreguliere migratie aan het oosten van de Europese Unie. Zo bieden hun asielsystemen veelal geen afdoende waarborgen voor de toekenning van het asielrecht aan alle personen die het nodig hebben.

De Assemblee wijst erop dat de landen die zich aan de oostgrenzen van de Europese Unie bevinden het slachtoffer zijn van het beleid van de Unie die meer en meer haar problemen verbonden aan irreguliere migratie en asielrecht wil externaliseren. Zij meent dan ook dat de Europese Unie en haar Lidstaten, in een geest van internationale samenwerking en verantwoordelijkheidsdeling, hun bijstand aan de betrokken landen aanzienlijk moeten verhogen zodat zij een taak kunnen vervullen die grotendeels het gevolg is van het EU-beleid zelf. De betrokken landen moeten zelf ook een beter antwoord bieden op die situatie, met name door efficiënte asielsystemen uit te werken en door de intra- en interregionale samenwerking te versterken.

* * * * *

Ontwerpprotocol nr. 15 ter amendering van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (Advies 283)

De Assemblee meent dat het Ontwerpprotocol nr. 15 ter amendering van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden in zijn huidige versie aangenomen kan worden door het Ministercomité, *het uitvoerend orgaan* van de Raad van Europa, en opengesteld kan worden voor ondertekening en ratificatie door de Verdragsstaten, zonder het dus nog verder te amenderen.

Het ontwerpprotocol wil in de preambule van het Verdrag een vermelding inlassen van het subsidiariteitsprincipe - elke persoon moet alle nationale procedures doorlopen alvorens het Hof te vatten - en van de beoordelingsmarge - het Hof mag in elke zaak waarvoor het gevat wordt beslissen over de interpretatie van het Verdrag.

Het wijzigt verder het Verdrag door de rechters de mogelijkheid te geven hun functie uit te oefenen tot 74 jaar (de huidige leeftijdsgrens is 70 jaar) en door de termijn voor indiening van een verzoek bij het Hof, na uitputting van alle interne rechtsmiddelen, van zes maanden naar vier maanden te brengen.

* * * * *

Nanotechnologie: het afwegen van de voordelen en risico's voor de volksgezondheid en het milieu (Aanbeveling 2017)

De Assemblee vertrekt van de vaststelling dat nanotechnologie - het bewerken van materie op atomaire en moleculaire schaal - en het grote aantal toepassingen ervan, vele potentiële voordelen inhouden, meer in het bijzonder op het vlak van de “nanogeneeskunde”, maar ook ernstige schadelijke gevolgen kunnen hebben. Zoals met de meeste nieuwe technologieën zijn vele risico's op het vlak van volksgezondheid en milieu nog niet goed gekend. De commerciële toepassingen van de nanotechnologie worden evenwel reeds gebruikt, terwijl de reglementering met moeite het tempo van de wetenschappelijke vernieuwingen kan bijhouden.

De Assemblee meent dat de Raad van Europa - als enige Paneuropese organisatie met als taak de bescherming van de mensenrechten - juridische normen zou moeten uitwerken op het vlak van nanotechnologie die gebaseerd moeten zijn op wetenschappelijke kennis en op het voorzorgsprincipe. Die normen moeten 800 miljoen Europeanen beschermen tegen risico's op ernstige schade verbonden aan de nanotechnologie, zonder evenwel een rem te zetten op haar potentieel nuttig gebruik ervan.

De Assemblee richt dan ook de aanbeveling tot het Ministercomité om richtlijnen uit te werken betreffende de afweging van de voordelen en de risico's van de nanotechnologie voor de volksgezondheid en het leefmilieu. Die richtlijnen moeten het voorzorgsprincipe eerbiedigen, rekening houden met de vrijheid van onderzoek en de innovatie aanmoedigen. Zij zouden als voorbeeld kunnen dienen voor de uitwerking van reglementaire normen over de hele wereld.

* * * * *

Ethiek in de wetenschap en technologie (Resolutie 1934)

In een context van toegenomen internationale economische mededinging, stelt de Assemblee vast dat wetenschap en technologie zich onder politieke en economische druk verplicht zien om steeds meer vernieuwingen voor te stellen en het economisch succes vlotter te laten verlopen. Die druk kan in conflict komen met ethische overwegingen en kan een verlaging teweegbrengen van de normen die nodig zijn ter voorkoming van de risico's verbonden aan het wetenschappelijk onderzoek en technologie en ter bescherming van de menselijke waardigheid. De Assemblee meent dat de verhoogde complexiteit van de wetenschap en de technologie de oprichting vereist van een vast ethisch reflectieorgaan op wereldniveau. Door een dergelijke structuur kunnen ethische kwesties als "bewegend doelwit" behandeld worden in plaats van een "ethische code" uit te werken, en kunnen de geldende denkbeelden regelmatig herzien worden.

Volgens de Assemblee moet de Raad van Europa bijdragen tot de werkzaamheden van de Verenigde Naties met het oog op de oprichting van een wereldcomité ter zake.

Ter versterking van het gemeenschappelijk Europees kader inzake ethiek in wetenschap en technologie, roept de Assemblee de Lidstaten op tot het ondertekenen en bekrachtigen van het Verdrag inzake de rechten van de mens en de biogeneeskunde ("Verdrag van Oviedo") en de bijhorende Protocols, voor zover zij dat nog niet gedaan hebben. Zij vraagt tevens aan de Lidstaten om de ethische reflectie en evaluatie uit te breiden tot alle onderzoeksdomeinen.

* * * * *